

Դանիել Վարուժան

Կոնոպատրա

Կյուդնոսին վրա քարավազ
Հրնչեց տավիղ, հրնչեց վին..
Եթովպիացի մ'ոպնիազ
Կ'երգե՝ քիթին վրա կուրին.

–“ Սահե՛, ո՛վ նավ, սահե՛ շուտ.
Արծաթ ցուկիդ ես գերի.
Մեջրդ սիրտ մը բոցանուտ
Դափնեվարդի պես կ'այրի:

Դըշխո՛, նավակրդ բուրյան
Ունի սատափ թևակներ՝
Որոնց ծայրեն կը տեղան
Ադամանդյա կայլակներ:

Սահե՛, ո՛վ նավ, սահե՛ շուտ
Ահա Տարսոնը գինով:
Կ'ուզե Իտալը անգութ
Շրդթայվիլ մեղկ թներով:

Բաբի՛շ, դենքեդ կը ցուան
Բոցեր՝ գետի երեսին.
Լուսինն այսպես կու գա ման

Չուրերուն վրա Նեղոսին:

Սահե՛, ո՛վ նավ, սահե՛ շուտ
Ծաղկածիծաղ ափն ի վեր.
Նուր մ'ավասիկ կարմրակուտ
Այգիեն մեջդ է ինկեր:

Դըշխո՛, վրադ պարզեր են
Ամպհովանի մ'ոսկեթույր,
Առջևդ խունկ կը ծըխեն
Յոթը նաժիշտ, յոթը քույր:

Սահե՛, ո՛վ նավ, սահե՛ շուտ
Եվ օրորեն թագուհին...
Մեր տակ կ'երգե ջուրն ընդփույթ
Պատմելով թովքն անդունդին:

Բամբի՛շ, ծոցիդ բուրումեն
Վիհին օձերն արթընցան.
Շուրջըդ ահա կ'արտասավեն
Մարգարիտներ մոգական:

Սահե՛, ո՛վ նավ, սահե՛ շուտ
Տարսոնն հեռուն կ'երևա.
Չահեր կ'այրին բոցանուտ
Նիզակներուն ծայրին վրա:

Դըշխո՛, կողեն նավակին
Ներս քաշե ձեռքըդ քընքույշ.
Մատնիդ կ'իյնա խորն ալքին.
Կ'ընկըղմվի կույսըդ, ըզգո՛ւյշ:

Սահե՛, ո՛վ նավ, վիհին վրան

Բաբելոնյան կա՛խ պարտեզ՝
Ուր Շամիրամն է՝ շուշան,
Կղեոպատրան՝ վարդ մ'է վես:

Բամբի՛շ, գոհարը թագիդ
Եղավ Քաղքին ա՛լ փարոս:
Աչքը քեզի անքրթիթ
Հոն կը սպասե Անտոնետոս:

Սահե՛, ո՛վ նավ, շո՛ւտ սահե,
Քանի որ մեջդ է Իսիս՝
Ցրուկդ աշխարհ կը ջահե՝
Քանի որ մեջդ է մայիս:

Դըշխո՛ւ, երկիր պագին ա՛լ
Լեզեոններն Հրոովմի:
Ըզքեզ դատող սալարն ալ
Հմայքեդ դողալ կը թվի:

Կեցի՛ր, ո՛վ նավ, շո՛ւտ կեցիր.
Ափը կ'ելլե թագուհին,
Երգս ալ կ'ըլլա ցանուցիր.
Պետք է փոխեմ լարերս հին”:

Գուսանն ա՛լ վինը չածեց.
Իսկ համբույրով մ'այն գիշեր
Կին մ'Իտալիան նրվաճեց,
Մարդ նը Բուրգերն հաղթածեռ: